

Arrest

nr. 268 158 van 11 februari 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat J. RICHIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 6 maart 2019, diende op 14 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 9 september 2021 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 9 september 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 14/03/2019
Overdracht CGVS: 21/11/2019*

U had op 13 juli 2020 van 11u10 tot 14u10 een eerste persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Uw advocaat meester Waldmann loco Geleyn was aanwezig tijdens het eerste onderhoud. Op 4 maart 2021 van 13u40 tot 17u20 had u een tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Uw advocaat meester D'Haenens loco Geleyn was aanwezig tijdens het tweede onderhoud. U werd tijdens beide onderhouds bijgestaan door een tolk die het Farsi machtig is.

A. Feitenrelaas

U bent Iraans staatsburger en etnische Pers. U bent geboren op 7/01/1353 (Iraanse kalender, zijnde 27/03/1974 Gregoriaanse kalender) en afkomstig uit Isfahan. Toen u ongeveer vier jaar oud was verhuisde uw familie naar de stad Rasht in de provincie Gilan, waar u verbleef tot aan uw definitief vertrek uit Iran. Uw ouders verblijven nog in Iran, evenals uw broer en zus. U bent een sjiitisch moslim van geboorte, maar bekeerde zich tot het christendom.

In 1390 (Iraanse kalender, zijnde 21/03/2011-20/03/2012 Gregoriaanse kalender) leerde u tijdens het sporten in een park ene M. B., roepnaam W., kennen met wie u bevriend raakte. U geloofde nog steeds in de islam maar langzaam aan begon W. met u over de islam te spreken. Jullie spraken onder andere over Iran als islamitisch land en over de vragen die u bij de islam had. Aanvankelijk was u niet bereid om de islam los te laten, maar stilaan draaide u bij. Van kinds af aan geloofde u niet in de islam en maakte er opmerkingen over tegen bijvoorbeeld uw ouders. U raakte meer en meer geïnteresseerd in de preken van W. en hij vertelde u dat er veel zaken in de Koran staan die niet kloppen zoals bijvoorbeeld dat moslims jihad moeten doen, dat wanneer een moslim een ongelovige doodt hij naar het paradijs zal gaan en dat vrouwen totaal geen rechten hebben. W. stelde dat het christendom veel liefde- en vreedvoller is dan de islam. U begon via W. steeds meer te leren over het christendom en de Bijbel. U zag de vragen, waarop u geen antwoord vond in de islam, beantwoord worden dankzij het christelijke geloof en raakte geïnspireerd door de wonderen die Jezus Christus verrichtte. W. las u voor uit de Bijbel en deed u één jaar na jullie kennismaking het boek ook cadeau. Na een tijdje wou u door W. worden geïntroduceerd in een huiskerk, maar hij vertelde u dat zoiets te moeilijk en gevaarlijk was. In 1395 (Iraanse kalender, zijnde 21/03/2016-20/03/2017 Gregoriaanse kalender) werd W. plots gearresteerd door de Iraanse autoriteiten en gevangengezet. Toen W. vrijkwam onder voorwaarden verliet hij Iran en trok naar de Verenigde Staten waar hij inmiddels priester is in een kerk. Sinds zijn arrestatie had u niets meer vernomen van W. Alles wat W. u had verteld spookte nog in uw hoofd, maar door zijn afwezigheid begon voor u een donkere periode en uw geloof was tanende. Op 01/01/1397 (Iraanse kalender, zijnde 21/03/2018 Gregoriaanse kalender) leerde u echter twee studenten van W. kennen: M. E. N. (o.v. (...)) en S. Y. Twee weken later besloot u zich te bekeren op 15/01/1397 (Iraanse kalender, zijnde 04/04/2018 Gregoriaanse kalender). In de komende zes maanden predikten M. en Y. de Bijbel tegen u en dan vooral in de wagen van Y. omdat het, gezien de arrestatie van W., te gevaarlijk was om naar een huiskerk te gaan. U wilde zich inmiddels ook graag laten dopen maar in Iran was zoiets onmogelijk. Zes maanden na jullie kennismaking werd Y. evenwel ook gearresteerd door de Iraanse autoriteiten. Hij zit momenteel een gevangenisstraf van dertien jaar uit. Nog eens vier à vierenhalf maanden later, zijnde twee weken voor uw definitief vertrek, keerde u van uw werk terug naar huis toen u door enkele jongeren op straat werd aangesproken. Ze wisten u te vertellen dat de politie was binnengevallen in uw ouderlijk huis. U besloot om meteen onder te duiken in het dorp Anzali Kapouchar waar uw familie gronden en een boomgaard hebben. Deze gronden worden al jarenlang bewoond en bewerkt door A. S. U wilde de situatie afwachten, maar na enkele dagen stuurde u A. naar uw huis om te kijken of alles rustiger werd of niet. A. sprak met uw ouders die hem uitlegden wat er was gebeurd. Ze gaven A. vijfduizend euro en vijfhonderddertigduizend toman (Iraanse munteenheid, zijnde ongeveer elf euro d.d. 04/02/2019) mee om uw reis uit Iran te bekostigen. Uw ouders schaamden zich omwille van uw bekering en wilden u wegsturen uit het land. U verliet Iran op 15/11/1397 (Iraanse kalender, zijnde 04/02/2019 Gregoriaanse kalender) en na een reis van ongeveer dertig dagen kwam u in België aan. U diende op 14 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Bij een terugkeer naar Iran vreest u een gevangenisstraf of de doodstraf wegens apostasie. Sinds twee maanden na uw aankomst in België frequenteerde u de Iraanse kerk te Brussel. U werd er gedoopt op 30 augustus 2020. U houdt uw christelijke geloofsovertuiging niet geheim, hetgeen blijkt uit uw Facebookaccount en doordat u in het opvangcentrum tegen anderen predikte en enkelen meenam naar de Iraanse kerk in Brussel.

U kwam in België ook M. E. N. (o.v. (...)) opnieuw tegen op straat in Brussel en vervolgens zaten jullie samen in hetzelfde opvangcentrum. M. verbleef al twee weken voor u in het desbetreffende opvangcentrum en hij diende samen met zijn vrouw een eigen verzoek om internationale bescherming in

op 11 maart 2019, maar ze hebben nog geen beslissing daarover ontvangen. M. woont inmiddels niet meer in het opvangcentrum maar u ziet hem nog wel tijdens de kerkdiensten in Brussel.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw legerkaart, uw shenasname (geboorteboekje), twee attesten van de Iraanse Kerk te Brussel (d.d. 18/06/2019 en 15/02/2021), uw doopcertificaat (d.d. 30/08/2020), en twee afdrucken van online sessies van de kerk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Als motief voor uw verzoek om internationale bescherming vermeldt u dat u vreest vervolgd, gevangengezet of geëxecuteerd te worden ten gevolge van uw bekering tot het christendom (zie notities persoonlijk onderhoud H. K., A. d.d. 13/07/2020, hierna CGVS1, p.13). Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient vastgesteld te worden dat u niet de status van vluchteling noch de status van subsidiair beschermde kan toegekend worden, dit om onderstaande redenen.

U kan immers niet overtuigen omwille van een diepere overtuiging te zijn bekeerd tot het christendom en dit omwille van onderstaande redenen. Vooreerst dient opgemerkt dat van een verzoeker die beweert zich te hebben bekeerd, kan verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De verzoeker moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstreckende gevolgen heeft voor de verzoeker. Uw verklaringen over uw bekering zijn echter ontoereikend.

In de eerste plaats dient er gewezen te worden op de verbazende vaststelling dat u niet weet tot welke stroming binnen de protestantse kerk u bent gedoopt (zie notities persoonlijk onderhoud H. K., A. d.d. 04/03/2021, hierna CGVS2, p.12). Nochtans was u al vele maanden bezig met dit belangrijk keerpunt in uw leven en weet u dat wanneer men gedoopt wordt, men heilig is, vrij van zondes en niet meer bestraft zal worden (CGVS1 p.7,16). Bovendien staat er op de door u ingediende attesten dat u bent gedoopt in de Iraanse Kerk van Brussel die deel uitmaakt van de Vrije Evangelische Gemeenten (zie ingediende documenten nrs 4, 5 en 7). Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat u deze Iraanse Kerk al bezoekt sinds uw aankomst in België op 6 maart 2019, zijnde met andere woorden sinds meer dan twee jaar (CGVS1 p.14; zie ingediende documenten nrs 4 en 7). Rekening houdend met voorgaande mag het des te meer vreemd heten dat u niet eens weet tot welke stroming u zich liet dopen. Voorts kan er niet worden voorbijgegaan aan uw inconsistente verklaringen ten opzichte van de twee kerkattesten van de Iraanse Kerk van Brussel (zie ingediende documenten nrs 4 en 7). Uit uw verklaringen blijkt dat u sinds twee maanden na uw aankomst in België op 6 maart 2019 naar desbetreffende kerk gaat (CGVS1 p.14). In de attesten staat evenwel dat u al sinds maart 2019 naar deze kerk ging. Verder is het opmerkelijk dat u aanvankelijk aangeeft maar twee keer per maand naar de Iraanse Kerk van Brussel te zijn gegaan omdat het te duur was voor u om de trein te betalen van en naar het opvangcentrum (CGVS1 p.14). Later beweert u dan weer dat u naar Brussel trok omdat er geen protestantse kerk in de buurt van het opvangcentrum zou zijn en dat als er wel één zou zijn ze er Frans spreken, wat u niet begrijpt (CGVS2 p.6). Uit de beschikbare informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat er wel degelijk verschillende protestantse kerkgemeenschappen nabij uw opvangcentrum zijn. Dat er enkel Frans zou worden gesproken in deze protestantse kerkgemeenschappen kan voor u als nieuwgeboren christen toch geen belet zijn om ook deze kerken te frequenteren of u althans erover te informeren (CGVS2 p.6). U zou ook iemand vanuit het opvangcentrum die het Frans beter beheerst hebben kunnen vragen om mee te gaan. U stond immers allerm minst weigerachtig om met andere bewoners van het opvangcentrum over het

christendom te praten (CGVS 1p.15). Van u als nieuwe christen in België die slechts twee keer per maand naar de kerk kon gaan omwille van financiële redenen, kan verwacht worden dat u zich, ondanks de mogelijke taalbarrière, minstens informeert over de nabije kerkgemeenschappen en deze bezoekt, hetgeen u dus niet heeft gedaan. Uit voorgaande blijkt dat uw doopsel en kerkgang in België niet getuigen van een oprechte geloofsbeleving, maar eerder zijn gestoeld op opportunistische redenen.

De periode van uw bekering tot het christendom in Iran roept evenzeer vragen op. Ten eerste is het opvallend dat u zonder ooit naar een (huis)kerk in Iran te zijn geweest en nadat uw geloof in het christendom net tanende was na het vertrek van W. naar de Verenigde Staten, besloot om twee weken na uw ontmoeting met de twee onbekenden Y. en M. zich te bekeren tot het christendom (CGVS1 p.5,10-11,17). De snelheid van uw bekering na uw ontmoeting met Y. en M. staat in contrast met uw verklaringen dat ze tot twee weken voordien voor u onbekenden waren en dat uw geloof na het vertrek van W. net was afgenomen (CGV1 p.5,10-11,17). Hierbij aansluitend is het ook opmerkelijk dat u net op de datum van uw bekering aan uw ouders, die diepgelovige en fanatieke moslims zijn, zou hebben verteld dat u zich tot het christendom bekeerde (CGVS2 p.7-8). De snelheid waarmee u deze ongetwijfeld zwaarwichtige boodschap aan uw eigen diepgelovige ouders brengt mag toch verbazend heten. Ofschoon u reeds vanaf jonge leeftijd de islam niet mee praktiseerde met de rest van uw familie, is het toch opvallend dat u op dezelfde dag van uw bekering uw ouders, waarmee u nota bene samenwoonde, zou informeren over die bekering (CGVS1 p.4; CGVS2 p.7-9). Er kan toch aangenomen worden dat u bij uw diepgelovige ouders de boodschap van uw bekering voorzichtig en over een langere periode trachtte aan te brengen zodat u ze geleidelijk aan kon laten wennen aan het idee. U stelt dat u als christen de Blijde Boodschap toch moet verkondigen en dat als je een lampje aansteekt, je die niet onder een tafel zal leggen, maar wel op een tafel om het licht overal te laten schijnen (CGVS2 p.8). Deze redenering kan echter niet overtuigen. Uit uw verklaringen blijkt dat de islam een significante rol speelde in uw familie, dat uw ouders u na het nieuws over uw bekering uit huis en zelfs het land wilden, en dat sindsdien jullie relatie en contacten erg verslechterd zijn (CGVS2 p.7-9). Dat u in dergelijke context niet de tijd nam om te reflecteren over de gevolgen van het nieuws van uw bekering, blijft dus zeer opmerkelijk. Tot slot is het vreemd dat u helemaal niet kan aangeven sinds wanneer uw zus en broer weten dat u zich bekeerde (CGVS2 p.7-8). Hetgeen voorafgaat plaatst opnieuw de nodige kanttekeningen bij de oprechtheid van uw beweerde nieuwe geloofspraktijk.

Gevraagd of u in België mensen probeert te overhalen om christen te worden antwoordt u dat u in het opvangcentrum al een paar mensen heeft kunnen overtuigen (CGVS1 p.15). U heeft voor hen gepredikt en ze meegenomen naar uw kerkgemeenschap (CGVS1 p.15). U bent er evenwel niet in geslaagd aannemelijk te maken hoe u anderen zover krijgt. U vervalt immers in algemeenheden en feitenkennis, zoals over dat het christendom een levenswijze is die vrede en liefde leert, dat als iemand zijn hart aan Jezus geeft die dat wel aanneemt, en dat wanneer Paulus het licht en de Heilige Geest zag, hij ook in het christendom geloofde (CGVS1 p.15). Op de vraag met welke concrete argumenten u mensen overtuigde om het christendom aan te hangen vertelt u over de wonderen van Jezus zoals de verrijzenis van Elias (Lazarus) en de genezing van de ongeneeslijke Maria Magdalena (CGVS1 p.15). Ook over hoe u anderen tracht te overtuigen van de Heilige Drievuldigheid bent u niet verhelderend. U vertelt dat u met anderen praat over het verschil tussen de islam en het christendom. U wijst erop dat binnen de islam men pas na de dood op zijn/haar daden zal worden beoordeeld, terwijl in het christendom iemands zonden reeds worden vergeven bij het aanvaarden van het geloof in Jezus (CGVS2 p.15). Tegen de niet-christenen zegt u tevens dat Jezus de enige profeet is die uit een maagdenmoeder geboren werd, en vervolgens over zijn mirakels (CGVS2 p.15). Aangezien de Heilige Drievuldigheid toch een concept is dat in de islam uitdrukkelijk wordt verworpen, stelt het CGVS u nogmaals de vraag hoe u niet-christenen tracht te overtuigen van die Heilige Drievuldigheid (CGVS2 p.15-16). U vertelt tegen de niet-christenen over de verrijzenis van Jezus, over zijn ten hemel varen, waarna de Heilige Geest op zijn volgelingen neerdaalde en die in verschillende talen met elkaar konden praten (CGVS2 p.16). Uit uw opsomming aan citaten blijkt allerm minst een persoonlijke geleidelijke benadering die het aanzetten tot bekering vereist. Het mag duidelijk zijn dat u echter wederom louter feitenkennis aanhaalt, waardoor u niet aannemelijk maakt hoe u niet-christenen uit uw omgeving nu precies kan overtuigen van het christendom.

Uw verklaringen over hoe u overtuigd bent geraakt van het christendom en de Bijbel dienen ook tegen het licht te worden gehouden. Zo kan u niet verduidelijken hoe u overtuigd bent geraakt dat Jezus Christus wel degelijk de zoon is van god, hetgeen in de islam immers totaal wordt afgewezen (CGVS2 p.12). Inzake deze belangrijke vraag kan u louter stellen dat Jezus Christus een vader had in de hemel, alsook op aarde een vader Jozef en een moeder Maria, en dat gelovige christenen geloven wat in het boek staat (CGVS2 p.12). Uw hart ligt bij Jezus en uw hart aanvaardde dat, zo zegt u (CGVS2 p.12). Iemand die beslist om christen te worden kan het niet uitleggen, zijn hart trekt het aan en hij voelt zich aangetrokken (CGVS2

p.12). U gelooft in het heilig boek en wat erin staat (CGVS2 p.12). W. heeft u de Blijde Boodschap verkondigd en sindsdien gelooft u in het christendom, zo vervolledigt u uw betoog (CGVS2 p.12). Met zulke algemeenheden brengt u evenwel niets over uw persoonlijke bekeringsproces bij. Op de vraag of u meteen bij de eerste lezing van de mirakels van Jezus hiervan overtuigd raakte, vertelt u opmerkelijk genoeg dat u in uw hart voelde dat het klopte en er zodus snel van overtuigd raakte (CGVS2 p.13). Vervolgens wordt u gevraagd hoe u dan precies overtuigd bent geraakt van de mirakels van Jezus en wat maakte dat u daar geloof aan hechtte (CGVS2 p.13). U kan echter enkel verklaren dat u dit niet onder controle heeft, dat als u iets over Jezus hoort uw hart dat opneemt, en dat u snel verkocht raakt aan Jezus Christus (CGVS2 p.13). Uw these dat u direct verkocht raakte toen u de daden van Jezus vernam strookt overigens niet met uw verklaringen. Zo vertelt u dat u met W. de Bijbel bestudeerde en u van hem de Bijbel kreeg. Hoewel u eerst de Bijbel niet wilde aanvaarden, raakte u achteraf wel overtuigd tot W. verdween en uw geloof opnieuw tanende was (CGVS1 p.8-10). Dit beeld dat u zelf ophangt geeft helemaal geen blijk van een plotse totale aanvaarding van zodra u over Jezus leerde, maar een langzaam en moeilijk proces. Dat u uw beweegredenen om u uiteindelijk toch te bekeren niet kan toelichten maar dat u daartegen opnieuw vervalt in geleende zinssneden toont duidelijk aan dat u geen oprecht bekeringsproces meemaakte. Daarbij heeft u evenmin een verklaring voor een aan u voorgelezen passage uit de eerste brief van Paulus aan de Corinthiërs betreffende de rol van vrouwen tijdens samenkomsten (CGVS2 p.13). U kan enkel aanhalen dat er misschien op sommige plekken in de Bijbel aan vrouwen wordt afgeraden iets te doen of hen zelfs verboden wordt bepaalde zaken te doen, maar dat het christendom de godsdienst van liefde is en er in het christendom vrij veel over liefde te vinden is (CGVS2 p.13). Uw verklaringen zijn wederom niet verhelderend. U gaf nochtans aan dat de gelijkheid tussen man en vrouw in het christendom een zeer belangrijk thema is voor u en u de eerste brief van Paulus aan de Corinthiërs heeft gelezen (CGVS1 p.8-10; CGVS2 p.13). De vaststelling dat u geen verklaringen heeft gezocht bij voorgaande passage zet de door u beweerde bekering verder onder spanning.

Ook over het thema geweld in uw nieuwe geloof doet u bevreedende uitspraken. Volgens u wordt in de islam en de Koran geweld gepredikt, maar u vond dat maar niets (CGVS1 p.8; CGVS2 p.14). Wanneer u geconfronteerd wordt met het geweld dat in de Bijbel staat verklaart u dat, zelfs indien er geweld en agressie wordt gepromoot in het boek, dit geweld toegelaten is volgens de christenen omdat Jezus Christus het doet (CGVS2 p.14). Jezus is god en als hij iets zegt dan moeten we dat gewoon aanvaarden, zo beweert u (CGVS2 p.14). Gezien uw eerdere verklaringen en afkeer ten aanzien van de islam en de Koran omwille van het geweld dat erin voorkomt, mogen uw verklaringen toch zeer verbazen. U wordt dan ook gevraagd waarom dat geweld in de Bijbel voor u wel aanvaardbaar is, maar uw antwoord kan opnieuw geen opheldering brengen (CGVS2 p.14). U antwoordt namelijk dat Jezus door god werd verwekt, hij werd geboren uit een moeder die maagd was, hij unieke mirakels verrichtte zoals het genezen van mensen met lepra en Lazarus weer tot leven wekte (CGVS2 p.14). Jezus deed zaken die in geen andere godsdienst bestaan of door niemand anders werden gedaan, hij is oprecht, zo concludeert u (CGVS2 p.14). Uw redeneringen komen niet aannemelijk over. U aanvaardt immers nu zonder meer het geweld uit de Bijbel, terwijl het geweld uit de Koran u net van uw geloof deed afdrijven. Zoals eerder aangetoond kan van een bekeerling tevens verwacht worden dat hij toch enige kritische inhoudelijke reflectie aan de dag brengt. Dat u ter verantwoording van uw denkpiste enkel christelijke citaten kan opwerpen toont andermaal het gebrek aan persoonlijke beleving aan. Bovendien is het bijzonder merkwaardig dat u geen enkele gedragsregel of wet uit de Bijbel kan benoemen waar u het niet eens mee bent of waar u bedenkingen bij heeft (CGVS1 p.12). Voor een persoon die eerder zijn godsdienst de rug toekeerde en aldus aantoonde kritisch ingesteld te zijn is dit opmerkelijk.

Het gebrek aan een aannemelijk antwoord of verklaring op bovenstaande belangrijke vragen die uw transitie naar christen ongetwijfeld moeten hebben beheerst, wijst niet op een geloofwaardige bekering. U verklaart de Bijbel reeds te hebben gekregen en te hebben bestudeerd in 1391 (Iraanse kalender, zijnde 21/03/2012-20/03/2013 Gregoriaanse kalender). U heeft in het Oude Testament gelezen maar dat schijnt geen diepe indruk op u te hebben nagelaten aangezien u er niet in slaagt ook maar één verhaal uit te vertellen (CGVS1 p.16; CGVS2 p.10). Dat u het Oude Testament niet begreep kan geen verschoningsgrond bieden (CGVS1 p.16; CGVS2 p.10). Van u als bekeerling kan toch verwacht worden dat u over deze periode van meer dan zeven jaar op zijn minst de volledige Bijbel heeft gelezen. De Bijbel vormt immers de hoeksteen en houvast van uw nieuwe geloof. Al deze vaststellingen doen opnieuw op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde kennismaking met en bekering tot het christendom.

Uw kennis, of eerder het gebrek daaraan, over het bekeringsverhaal van uw medebekeerlingen Y. en M. blijkt eveneens relatief.

Zo weet u niet wanneer ze bekeerd zijn of hoe de bekering van M. verliep (CGVS1 p.17; CGVS2 p.17). U heeft ook geen idee welke problemen M. kende met zijn familie of vrienden omwille van zijn bekering, noch omwille van welke problemen of feiten M. Iran moest verlaten (CGVS2 p.16). In welke gevangenis Y. zit opgesloten weet u ook niet (CGVS2 p.17). Deze constatering is verbazend aangezien u aangaf net dankzij Y. en M. uw christelijke geloof weer te hebben gevonden na het vertrek van W., en waarna u zich ook uiteindelijk tot het christendom bekeerde (CGVS1 p.5,10-11,17). Bovendien verbleef M. meer dan een jaar in hetzelfde opvangcentrum als u (CGVS2 p.4). U verweert zich door te stellen dat u niet zo een goede vriend bent van M., u denkt dat hij het niet leuk vindt als u hem vragen stelt, M. al een tijdje weg is uit het opvangcentrum en u zich niet met zijn privéleven tracht te bemoeien (CGVS2 p.16). Deze verklaringen kunnen uw onwetendheid over desbetreffende prominente personen uit uw bekeringsrelaas echter niet verschonen. Men zou toch kunnen aannemen dat u zich zou informeren bij dergelijke personen die een gelijkaardig traject hebben doorlopen met gelijkaardige vragen en moeilijkheden tijdens hun zoektocht naar hun nieuwe religie. Uw uiterst beperkte kennis hierover doet het geloof in uw aangemeten bekeringsrelaas verder afnemen.

Wanneer er tijdens het persoonlijk onderhoud verder gepeild werd naar uw kennis van uw nieuwgevonden geloof, kon u evenmin overtuigen. Zo werd u op uw tweede persoonlijk onderhoud (d.d. 04/03/2021) gevraagd naar de eerstvolgende christelijke feestdag die u gaat vieren (CGVS2 p.11). U antwoordt dat u eerstvolgend Pinksteren zal vieren, maar wordt al snel gecorrigeerd door de Commissaris-Generaal dat Pasen toch nog eerst op het programma staat (CGVS2 p.11). De idee dat u Pasen, toch de allerbelangrijkste christelijke feestdag, niet als eerstvolgende feestdag kan benoemen is verwonderlijk. Geheel in lijn met deze vaststellingen bent u niet eens in staat om Pasen, Hemelvaartsdag of Witte Donderdag (correct) te oriënteren in de tijd of aan de hand van een kalender (CGVS1 p.18-20; CGVS2 p.17-18). Dit is vreemd daar bijvoorbeeld Witte Donderdag net de belangrijke Paasperiode op gang brengt en op deze donderdag voor Pasen de laatste avondmaaltijd wordt herdacht die Jezus met zijn twaalf discipelen hield. De volgende dag wordt op Goede Vrijdag de kruisiging van Jezus herdacht. Op Witte Donderdag vindt 's avonds in de protestantse kerken de instelling van het avondmaal plaats. De gelovigen eten op deze avond brood en drinken wijn. Door het avondmaal zullen de christenen Jezus en zijn dood blijven gedenken, zo leert de info die aan uw dossier werd toegevoegd. Waarom de periode rondom het tweede onderhoud (d.d. 04/03/2021) zo bijzonder is of welke rituelen christenen in deze (Paas)periode doen weet u ook niet (CGVS2 p.11). Wanneer de vastenperiode begint of hoe die eerste dag van de vastenperiode heet (i.e. Aswoensdag) is u eveneens onbekend (CGVS2 p.12). Dat u dergelijke verklaringen aflegt over belangrijke christelijke (feest)dagen die recent na uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS (d.d. 04/03/2021) plaatsvinden, is opnieuw tekenend.

Daarnaast weet u evenmin wie psalmen schreef, en meent u verkeerdelijk dat Maria Magdalena de zus is van de met Jezus bevriende Lazarus (CGVS1 p.10; CGVS2 p.14). Nochtans heeft u het evangelie volgens Johannes gelezen en zelfs bestempeld als uw favoriet (CGVS1 p.10; CGVS2 p.14). U kan verder niet aangeven waarom Jezus Christus ooit in Egypte was en wat de parabels van de verloren zoon en van de twee schuldenaars inhouden (CGVS1 p.19-20). Wat betreft de Openbaring van Johannes gaat u, ondanks dat u beweert dit boek en het Nieuwe Testament te hebben gelezen, wederom de mist in (CGVS2 p.10,14). Volgens u behandelt dit laatste boek van het Nieuwe Testament de visioenen aan de apostel Johannes, maar in realiteit is dit niet het geval (CGVS2 p.14-15). Reeds in de eerste lezingen werd aangenomen dat de auteur, die zichzelf dus Johannes noemt, niet de apostel Johannes is. Wie zich in dit boek precies aan wie openbaart is u ook niet duidelijk (CGVS2 p.15). Over de Twee Getuigen uit de Openbaring weet u niets, en over de Vier Ruiters uit dit boek kan u ook niets meer zeggen (CGVS2 p.15). Inzake de kleuren van de paarden van de Vier Ruiters of de symboliek daarachter bent u ten slotte eveneens niet in staat iets aan te leveren (CGVS2 p.15). Er mag van u toch meer verwacht worden aangezien in dit laatste boek van het Nieuwe Testament het Laatste Oordeel aan bod komt, hetgeen voor u als bekeerling toch belangrijk is (CGVS2 p.8). Dat uw kennis hierover opnieuw relatief en eigenlijk zeer beperkt is blijkt eens te meer uit uw verklaringen dat u niet weet hoe niet-gelovigen, waaronder uw familieleden, door god zullen bestraft worden op de Dag des Oordeels (CGVS1 p.15-16). Het mag duidelijk zijn dat de geëtaleerde kennis over het christendom van u eerder oppervlakkig is daar ze toch opvallende hiaten kent. Dat u niet in staat bent om dit soort parate kennis vlot te etaleren, doet dan ook verder twifelen aan de oprechtheid van uw protestantse beleving. Uw nieuwe religie zou namelijk uw leven moeten beheersen, daar u omwille van deze bekering uw land diende te ontvluchten en beroep moest doen op de bescherming van een derde land.

Hierbij aansluitend kan er niet worden voorbijgegaan aan het feit dat u vanaf mei 2019 op uw Facebookprofiel plots begon met christelijke posts te zetten (CGVS2 p.19-20; zie administratief dossier).

Dit lijkt niet toevallig want uw verzoek om internationale bescherming dateert van net voordien; op 14 maart 2019. Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat u nochtans al eerder in januari 2018 ditzelfde Facebookaccount had. Uw verklaring dat u in Iran geen Facebook had en dat account door een meneer in Turkije werd opgemaakt of zelfs een tijdje beheerd, kan vanzelfsprekend geen soelaas brengen (CGVS2 p.19-20). Uw eerste christelijke posts dateren immers van na uw aankomst en verzoek om internationale bescherming in België (CGVS2 p.20; zie administratief dossier). Hieruit kan geconcludeerd worden dat uw christelijke boodschappen op Facebook dan ook eerder op opportunistische motieven lijken gestoeld dan op een oprechte bekering(sdrang).

Het geheel van bovenstaande noopt er toe te besluiten dat u uw bekering tot het protestantisme niet aannemelijk heeft gemaakt. Het eerder omschreven gebrek aan kennis van uw nieuwe geloof en twijfelachtige oprechtheid van uw bekering, vallen geenszins te rijmen met wat er in de geest van uw verklaringen verwacht mag worden. Voorgaande doet het geloof in uw bekering dan ook afbrokkelen en zet de kern van uw verzoek om internationale bescherming op de helling. Aangezien er aan uw bekering geen waarde kan worden gehecht wordt het geloof in de vervolgingsfeiten die u omwille van de voorgehouden bekering in Iran zou hebben gekend eveneens volledig ondermijnd.

Ten overvloede kunnen nog enkele onaannemelijkheden in uw vluchtverhaal aangekaart worden. Waar u tijdens uw eerste onderhoud sprak over de arrestatie van W., ontkende u op uw tweede onderhoud ten stelligste dat W. werd gearresteerd (CGVS1 p.10; CGVS2 p.17). Nadat u de kopie van de notities van het eerste onderhoud werden overgemaakt heeft het CGVS ook geen verdere aanpassingen van u hierover ontvangen, noch had u aan het begin van uw tweede onderhoud opmerkingen over deze passage, waardoor voorgaande opvallende discrepantie overeind blijft en de geloofwaardigheid van uw relaas dermate aantast. Ondanks dat u nog contact had met uw ouders heeft u geen idee wat er verder nog gebeurd is na uw definitief vertrek (CGVS1 p.4-5,12; CGVS2 p.7). Het CGVS kan niet inzien hoe, ondanks uw slechter geworden relatie met uw ouders, u helemaal in het ongewisse bent over het verdere verloop van uw vervolgingsrelaas nadat u uw land verliet. De vaststelling dat u, eenmaal in veiligheid in België, sinds meer dan twee jaar niet meer informatie heeft kunnen bekomen, zij het via het thuisfront of via derden, is niet aannemelijk. Actuele informatie is immers van primordiaal belang om de door u geschetste vrees in te schatten. Het gedrag van de autoriteiten tijdens de inval bij uw ouders doet het geloof in uw relaas verder indeuken. De autoriteiten gingen naar uw thuisadres om u te vinden en omdat u zich had bekeerd, hetgeen ze duidelijk aan uw ouders lieten weten tijdens de inval (CGVS1 p.6,11). Toen u onderweg naar huis was waarschuwden de buurtjongeren u zelfs voor de huiszoeking die bij u thuis gaande was, waardoor u het op een lopen kon zetten (CGVS1 p.6). Deze gang van zaken is niet aannemelijk. Zoals u het beschrijft hebben de autoriteiten zeer onprofessioneel opgetreden aangezien ze u als het ware de kans gaven om hen een stap voor te zijn. Door de huiszoeking uit te voeren zonder zich er eerst van te vergewissen dat u zeker thuis zou zijn, riskeerden ze hun doel, zijnde u te vatten, niet te bereiken. Hetzelfde dient gezegd van uw verklaring dat de agenten tegen uw ouders zouden hebben gezegd dat ze u zochten omdat u zich had bekeerd en ze u wilden arresteren (CGVS1 p.6,11). De kans dat u zich hierna bij de autoriteiten zou aandienen of ze u ergens nog zouden kunnen vinden, wat ze toch nastreefden, is daarmee duidelijk gehypothekerd. Kortom het valt niet voor te stellen dat de Iraanse autoriteiten zulk een onprofessioneel en inconsistent gedrag zouden vertonen dat zodus in strijd is met hun doel: u vinden en aanhouden. Tot slot blijkt dat, voor wat betreft de vervolgingsfeiten in Iran, u zich beroept op geheel blote beweringen die u aldus niet heeft aangetoond. De inval van de autoriteiten, dat u door hen gezocht zou worden en dat er anderen zoals Y. werden gearresteerd en veroordeeld, heeft u zodus niet aangetoond.

Betreffende uw Facebookprofiel, waar u christelijke boodschappen op post, kan voorts worden opgemerkt dat er van u, gezien het opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw bekering tot het christendom, verwacht kan worden dat u deze boodschappen wist alvorens terug te keren naar Iran. Gevraagd of u aanwijzingen heeft dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten op sociale media, stelt u daar niets over te weten (CGVS2 p.18). Daarenboven kan er niet worden voorbijgegaan aan het feit dat u op uw openbaar Facebookprofiel onder uw eigen naam christelijke posts zet (CGVS2 p.18,20). Er kan immers niet begrepen worden waarom u met uw christelijke posts begon indien u in het vizier van de Iraanse autoriteiten was gelopen. De kans dat u naar Iran zou terugkeren bestaat nog steeds aangezien u tot op heden geen beschermingsstatus geniet en u op deze manier uw achtergebleven familie en/of vrienden in Iran in een lastig parket kan brengen. U beweert zelf trouwens dat als je iets op Facebook zet je binnen vijf minuten dood bent (CGVS2 p.20). Uw gedrag in deze is totaal inconsistent met uw vrees, hetgeen het geloof in uw relaas ondergraaft, en getuigt derhalve van het opportunistische karakter van uw activiteiten op uw Facebookprofiel. Zoals hierboven aangetoond bent u om opportunistische redenen christelijke berichten beginnen posten waardoor van u redelijkerwijze

verwacht kan worden dat u uw berichten wist. Bovenstaande inconsistenties verhinderen dat er geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat de Iraanse overheid van uw activiteiten op Facebook op de hoogte is. Uit uw religieus geladen Facebookprofiel kan dan ook niet zonder meer een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade afgeleid worden. In dit verband kan nog toegevoegd worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, zoals hierboven reeds werd vastgesteld, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Gegeven het feit dat u uw bekering tot het christendom en de hieraan gekoppelde vervolging door de Iraanse autoriteiten niet aannemelijk heeft gemaakt en u de oprechtheid van de bekering in België tevens niet aannemelijk heeft gemaakt, kan bijgevolg bezwaarlijk gesteld worden dat u, in die mate in de kijker zou hebben gelopen dat u hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of op ernstige schade. De informatie waarop het Commissariaatgeneraal zich baseert, is toegevoegd aan uw administratief dossier.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan niet het minste geloof gehecht worden aan uw beweerde bekering, de daaraan gekoppelde problemen en de noodzaak om uw land van herkomst te ontvluchten. Gezien het ongeloofwaardige karakter van uw bekering en uw huiskerkgang in Iran en het opportunistisch karakter van de voorgehouden beleving van uw nieuwe geloof in België kan er evenmin aangenomen worden dat u louter omwille van uw deelname aan vieringen binnen de kerk en haar rituelen of door uw christelijk geïnspireerde berichten op Facebook als christen beschouwd zult worden. U heeft derhalve niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren noch dat u er als dusdanig gepercipieerd zal worden.

U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Iran in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

U heeft bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen met de door u neergelegde documenten. Uw melikaart (identiteitskaart), uw shenasnameh (geboorteboekje) en uw legerkaart vormen een bewijs van nationaliteit, identiteit en uw legerdienst, hetgeen niet ter discussie staat. De twee attesten van de Iraanse Kerk te Brussel (d.d. 18/06/2019 en 15/02/2021), uw doopcertificaat (d.d. 30/08/2020), en twee afdrucken van online sessies van de kerk hebben allen betrekking op uw religieuze activiteiten in België maar kunnen geenszins de oprechtheid van uw motivatie om aan het kerkelijk leven deel te nemen staven. Hierbij dient bijkomend te worden opgemerkt dat, om bewijskrachtig te zijn, documenten moeten kaderen in een geloofwaardig relaas, *quod non in casu*.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de volgende bepalingen:

“artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de schending van artikelen 48/3, 48/4, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, evenals van de gegrondheid en de wettelijkheid van de beslissingen betreffende de hoedanigheid van vluchteling en de status van subsidiaire bescherming, van de beginselen van behoorlijk bestuur, van voorzorgs- en zorgvuldigheid, van artikel 3 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.”

Uit de bestreden beslissing en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de verwachtingen van de commissaris-generaal veel te hoog gespannen zijn. Verzoekers verklaringen zijn in hun geheel voldoende samenhangend en gedetailleerd. Het is aannemelijk dat hij wel degelijk christen is “en dat hij dus aan een gebrek aan kennis lijdt”.

- In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op zijn verklaringen over zijn bekering tot het christendom in Iran. Hij licht toe als volgt:

"Tijdens het persoonlijk onderhoud heeft verzoeker uitvoerig uiteengezet hoe hij in Iran tot het christendom is bekeerd.

Deze bekering werd mogelijk gemaakt door de ontmoeting met enkele christenen, waaronder een zekere W., Y. en M.

Tijdens zijn verhoor heeft verzoeker uitvoerig uiteengezet wat zijn relatie met deze drie personen was.

In dit verband lichtte hij met name het volgende toe:

[enkele citaten uit de notities van de persoonlijke onderhouds]

Deze fragmenten samen zijn slechts een voorbeeld van wat de verzoeker vertelt over zijn relatie met deze drie mensen van christelijk geloof.

Deze relaties, die de grondslag vormden van verzoekers religieuze ontwikkeling, waren alomtegenwoordig in verzoekers relaas en al hetgeen hij daarover heeft gezegd, was voldoende samenhangend en gedetailleerd om als ernstig te worden beschouwd.

Het staat echter vast dat verzoeker hen lange tijd niet heeft gekend, zodat hem delen van hun respectieve levens niet bekend zijn.

Hij kan er dus niet met recht van worden beschuldigd niet precies te weten wat deze drie mensen in het verleden hebben meegemaakt.

Anderzijds blijkt uit het laatste uittreksel dat verzoekster heel goed weet wat er sindsdien met de drie is gebeurd.

Dit element lijkt echter volledig te ontbreken in de redenering van de wederpartij.

Deze geeft immers slechts uiting aan zijn verbazing over het ontbreken van kennis over het verleden van deze personen, terwijl men, om de ernst van een relatie vast te stellen, moet nagaan of de betrokkene weet wat er van hem is geworden.

Door dit aspect niet te vermelden, heeft de wederpartij opzettelijk een essentieel element van haar analyse verzwegen, en heeft zij bij haar beslissing slechts met één element rekening gehouden.

Aldus legt de wederpartij een bijzonder onevenredige en onrealistische bewijs- en kennislast op de verzoeker.

Nog steeds wat zijn bekering in Iran betreft, trekt de tegenpartij de ernst daarvan duidelijk in twijfel door het feit dat hij het snel aan zijn ouders heeft opgebiecht en het voor zijn broers en zusters verborgen heeft gehouden.

Wat zijn ouders betreft, was de wederpartij verbaasd dat verzoeker de waarheid niet voor hen had verzwegen, aangezien zij radicale praktiserende moslims waren.

Wat zijn broers en zusters betreft, was de tegenpartij verbaasd dat hij het hen nooit had verteld.

Deze redenering is bijzonder incoherent en inconsistent, omdat zij leidt tot een onnodig verschil in behandeling tussen twee verschillende situaties.

Dit is voldoende bewijs voor de wens van de tegenpartij om een voorwendsel te vinden, wat het ook moge zijn, om aan te tonen dat verzoeker niet consequent is in zijn betoog.

Door op deze wijze te handelen, brengt de wederpartij echter duidelijk een illegitimiteit in haar motieven teweeg, die haar gehele beslissing bezoedelt.

Voor het overige lijkt het niet meer dan normaal dat een zoon zijn persoonlijk religieus standpunt kenbaar wil maken aan zijn ouders, met wie hij van nature het nauwst verbonden is, en dit verzwijgt voor zijn andere verwanten, zoals zijn broers en zusters, die hem misschien niet begrijpen.

Hoe dan ook, dit is in de eerste plaats een zuiver persoonlijke keuze, die vreemd is aan de samenhang van het verhaal, en die door de andere kant niet kan worden gebruikt om enig argument aan te voeren.

Het is ook van belang te verduidelijken dat het niet tot de bevoegdheid van de wederpartij behoort om een waardeoordeel te vellen over de snelheid waarmee de verzoeker zich in Iran bekeert.

Indien deze omzetting op voldoende objectieve elementen berust om te kunnen worden gestaafd, mag de snelheid niet worden beschouwd als een reden om de waarheidsgetrouwheid van deze laatste in twijfel te trekken.

In dit verband blijkt uit alle notities van het onderhoud en het onderhavige verzoek duidelijk dat verzoeker thans een erkend christen is, en dat de duur van zijn bekering daarop geen invloed heeft.

Ten slotte, en in een poging om de snelle bekering van verzoeker - quod non - ongeloofwaardig te verklaren, tracht de wederpartij een onderwerp te intellectualiseren dat intrinsiek verbonden is met wat ieder mens in zichzelf kan ervaren.

Religie is geen kwestie van nadenken, meer een kwestie van gevoel.

In dit verband is het heel goed mogelijk, zoals in de geschiedenis vele malen is gebeurd, dat iemand door het geloof wordt geraakt en zich bekeert zonder een lang proces van bezinning.

Dit is des te meer het geval omdat, zoals de tegenpartij lijkt te willen aantonen dat de aanvrager de Bijbel niet kent, dergelijke snelle bekeringsprocessen in overvloed voorkomen in de christelijke mondelinge en schriftelijke traditie.

Nogmaals, er kan geen argument worden ontleend aan dit simpele feit.

De redenering van de wederpartij, die geen rekening lijkt te houden met al deze elementen, getuigt van een seculiere vooringenomenheid en van het feit dat men zich niet in de plaats van de verzoeker heeft gesteld om te begrijpen wat hij leeft, gelooft en voelt."

- In een tweede onderdeel bespreekt het verzoekschrift de uiting van verzoekers geloofsovertuiging in België.

Opnieuw lijkt de bestreden beslissing verzoeker te bekritisieren om specifiek gedrag, terwijl dit juist het bewijs is van zijn geloof in de christelijke godsdienst en zijn wens om als zodanig te handelen en zich te gedragen. Het is bijzonder onredelijk en onevenredig wanneer de bestreden beslissing bijvoorbeeld meent dat verzoeker vaker de mis moet bijwonen, terwijl twee keer per maand niet voldoende is om als "geloofwaardig" christen te worden beschouwd. Verzoeker vraagt zich af hoe vaak het moet zijn om als christen te worden beschouwd. Nogmaals, religie is een interne discussie en iedereen kan het beleven zoals hij wil. Verzoeker vindt het belangrijk dat hij naar de mis gaat, en twee keer per maand gaan is al een veel grotere aanwezigheid in het huis van God dan veel christenen die niet worden beschuldigd van een gebrek aan godsdienst.

Voorts heeft verzoeker uitvoerig uiteengezet waarom hij slechts zo zelden naar zijn parochie kon gaan. Hij citeert uit zijn afgelegde verklaringen. Hieruit blijkt dat hij de mis niet vaker bijwoont wegens het coronavirus en wegens financiële problemen in verband met het reizen naar Brussel. Desondanks slaagt hij erin twee keer per maand te komen. Dit lijkt meer dan voldoende inspanning te zijn om ervan uit te gaan dat hij een praktiserend christen is. De bestreden beslissing toonde zich vervolgens verbaasd dat de verzoeker naar een dichterbij gelegen parochie kon gaan. In dit verband heeft verzoeker verklaard dat hij geen Frans verstond. Bovendien bestaat de Kerk van Iran alleen in Brussel. Gelet op het voorgaande, wil de commissaris-generaal dus dat verzoeker naar de mis gaat in een taal die hij niet verstaat en een gemeenschap die hij niet kent. Wanneer men weet hoe moeilijk het is om zijn godsdienst te beleven, is het niet meer dan logisch dat men deze wil beoefenen in een bekende en geruststellende omgeving, zowel in taalkundig als in cultureel opzicht. Het tegendeel beweren is eens te meer een bewijs van het onvermogen om zich in de plaats te stellen van de verzoeker, of van enig ander religieus persoon, en een poging om de discussie te veel te intellectualiseren. Ook dit argument kan niet worden aanvaard.

- Een derde onderdeel wordt gewijd aan verzoekers publicaties op facebook.

Hij licht toe als volgt:

"Verzoeker heeft op zijn facebookprofiel verschillende publicatie gepubliceerd die in verband zijn met de christelijke godsdienst.

Wanneer verzoeker in België aangekomen is, heeft hij onmiddellijk, op 14 maart 2019 een asielaanvraag ingediend.

Hij heeft, sinds zijn vertrek uit Iraan, een reis van ongeveer 30 dagen ondernomen. In deze context, is het feit dat de eerste publicaties op zijn facebookprofiel, in verband met zijn bekering na zijn eerste asielaanvraag gepubliceerd worden, helemaal niet verdacht.

Het is inderdaad helemaal geloofwaardig dat hij geen publicatie vroeger kon zenden.

- hij verkeerde in levensgevaar indien hij dat in Iran zou gedaan hebben

- het is moeilijk te beschouwen dat verzoeker toegang tot internet en de tijd zou gehad hebben (op materieel en psychologisch gebied) om commentaren op Facebook te zenden gedurende zijn reis (die erg vermoeiend was).

Bovendien is verzoeker de Iraanse kerk van Brussel begonnen te bezoeken en op Facebook te publiceren lang voor zijn verhoor bij het CGVS.

Wanneer men zijn eerste publicatie bekijkt, kan men overigens meer dan 24 smiley " ik houd van" zien, en mensen die een commentaar in verband met het geloof geven.

Dit toont dat verzoeker praktiserende gelovigen in zijn omgeving had en dat dus de meelevendheid van zijn geloof zijn eerste publicaties op Facebook voorafgaat.

Gezien deze elementen, zijn de beweringen van tegenpartij kennelijk niet gegrond!

In ieder geval, heeft verzoeker officieel aangekondigd zich naar het christendom bekeerd te hebben.

Hij heeft op Facebook informatie over zijn bekering gepubliceerd en publiceert er nog. Hij is gemakkelijk te identificeren omdat het zijn echte identiteit is, die op Facebook vernield is.

Verzoeker heeft talrijke vrienden op Facebook, van alle nationaliteiten.

Zoals hij het zelf uitlegt, aanvaardt verzoeker op Facebook iedere persoon die van het christendom wenst te spreken.

In deze context, in geval van terugkeer naar Iran, er is geen twijfel dat er wel een echt risico voor zijn leven bestaat."

- Tot slot geeft verzoeker nog een uiteenzetting over de situatie van apostaten en christenen in Iran.

Hij steunt hierbij op informatie van een EASO-rapport van 2017, een verslag van een NGO en citaten van HRW. Hij voert aan dat de verkiezingen van 18 juni 2021 niet geruststellend zijn en haalt de proceduregids van UNHCR aan met betrekking tot godsdienst. De bestreden beslissing negeert al deze elementen en analyseert de situatie van christelijke bekeerlingen in Iran niet.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift volgende stukken:

- een print van de facebookpagina van verzoeker (stuk 3);
- een artikel *"Procès de 4 chrétiens iraniens: 'Vous êtes des apostats!'"* van 8 augustus 2019 (stuk 4);
- een artikel *"Liberté de religion et minorités religieuses dans l'Islam"* van 5 april 2017 van humanright.ch (stuk 5);
- een artikel *"Iran. Événements de 2016"* van HRW (stuk 6).

2.1.3. In een aanvullende nota, neergelegd ter terechtzitting, voegt verzoeker steunbrieven van S.B. van 14 november 2021, Am.J. van 18 november 2021, Ah.J. van 25 oktober 2021 en M.B. van 17 oktober 2021.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, oordeelde de bestreden beslissing op pertinente en correcte wijze dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker ingeroepen vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Iran omwille van zijn vermeende bekering tot het christendom.

De Raad benadrukt dat het van belang is dat verzoeker zijn verklaringen over zijn gestelde godsdienstige bekering naar behoren staakt. De verklaringen die hij over zijn godsdienstige overtuiging of het behoren tot een geloofsgemeenschap aflegt, vormen daarbij slechts het uitgangspunt in de procedure van het onderzoek van de feiten en de omstandigheden van een verzoek om internationale bescherming (artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet). Van verzoeker wordt evenwel verwacht dat hij alle elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk indient (artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet). De aspecten van de verklaringen die niet met bewijsmateriaal zijn gestaafd, kunnen slechts in aanmerking worden genomen indien aan een aantal cumulatieve voorwaarden is voldaan (artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet). Tot die voorwaarden behoort het feit dat verzoekers verklaringen samenhangend en aannemelijk worden bevonden en niet in strijd zijn met de voor zijn verzoek relevante en beschikbare algemene en specifieke informatie, alsook dat is komen vast te staan dat verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

Verzoeker slaagt er niet in de door hem aangehaalde gegronde vrees voor vervolgingsfeiten aannemelijk te maken.

Het verzoekschrift laat een aantal motieven van de bestreden beslissing ongemoeid. Zo weet verzoeker niet tot welke stroming binnen de protestantse kerk hij werd gedoopt en kan hij geen valabele verklaring geven voor zijn inconsistente verklaringen over de twee kerkattesten die aangeven dat hij sinds maart 2019 naar de Iraanse kerk in Brussel ging, terwijl verzoeker zelf aangaf dat hij pas naar deze kerk ging twee maanden na zijn aankomst in België op 6 maart 2019.

De opmerking in de bestreden beslissing dat verzoeker slechts twee keer per maand naar de kerk in Brussel ging, omdat het te duur was om de trein te betalen, is slechts een deel van een meer uitgebreide motivering.

Het gaat in de motivering evenmin louter over de frequentie van het kerkbezoek, maar eerder over het gebrek aan samenhang en coherentie van zijn verklaringen hierover. Een loutere herhaling van zijn verklaringen werpt geen ander licht op de beoordeling ervan in de bestreden beslissing. Die beoordeling wordt overigens ook bijgetreden dat van verzoeker minstens wordt verwacht dat hij zich informeert over de nabije kerkgemeenschappen en deze een bezoek waardig acht. Verzoeker heeft dit echter niet gedaan.

De verwijzing naar zijn verklaringen over zijn bekering in Iran en de herhaling ervan, weerlegt niet op concrete wijze de motieven van de bestreden beslissing op dit punt. Verzoeker bekritiseert vaag dat hij niet precies zou moeten weten wat W., M. of Y. in het verleden hebben meegemaakt, terwijl hij wel goed op de hoogte is van wat er van hen is geworden. Het verzoekschrift is niet ernstig waar het stelt dat de bestreden beslissing dit essentiële aspect van de analyse heeft verzwegen en slechts met één element rekening zou hebben gehouden. Dit argument is te lichtvoetig om een ander licht te werpen op de omstandige beoordeling van verzoekers verklaringen over zijn bekering in Iran. Verzoeker trekt de motivering over de ongeloofwaardige snelheid van zijn bekering nog in twijfel, maar brengt geen overtuigende argumenten aan om te verklaren waarom hij, zonder ooit een (huis)kerk te hebben bezocht, na het vertrek van W., zich plots tot het christendom bekeerde onder invloed van twee onbekenden, Y. en M. De bestreden beslissing vermeldt overigens terecht dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker niet kon aangeven wanneer hij zijn broer en zijn zus over zijn bekering heeft ingelicht, maar het wel onmiddellijk aan zijn ouders heeft verteld. De omstandige motivering dat zijn relaas over zijn bekering tot het christendom en in het bijzonder de oprechtheid van zijn beweerde nieuwe geloofsovertuiging en -praktijk niet aannemelijk is, wordt door de Raad overgenomen. Het verzoekschrift toont geenszins aan dat de redenering van de commissaris-generaal getuigt van een seculiere vooringenomenheid en van het feit dat de commissaris-generaal zich niet in de plaats van verzoeker heeft gesteld *“om te begrijpen wat hij leeft, gelooft en voelt”*.

Verzoeker laat de motivering over (i) zijn verklaringen hoe hij in België mensen probeert te overhalen om christen te worden, (ii) zijn verhaal hoe hij overtuigd raakte van het christendom en de Bijbel, (iii) zijn bevreedende uitspraken over het thema geweld in zijn nieuwe geloof, (iv) zijn beperkte kennis van de Bijbel en de christelijke feestdagen en (vi) de onaannemelijkheden in zijn vluchtverhaal, ongemoeid. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker stelt dat het geloofwaardig is dat hij niet vroeger publiciteit kon maken op zijn facebook-profiel en volhardt in zijn vrees voor vervolging omwille van zijn bekering en het feit dat hij zijn nieuwe geloofsovertuiging gedeeld heeft via sociale media. Uit de motivering van de bestreden beslissing en het voorgaande blijkt dat verzoeker kennelijk ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn beweerde bekering. Zijn religieuze activiteiten in België zijn klaarblijkelijk niet ingegeven door een oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging. Ingevolge het volstrekt ongeloofwaardige karakter van verzoekers relaas inzake zijn bekering, oordeelt de Raad dat verzoekers religieuze activiteiten in Europa een kennelijk en louter opportunistisch karakter hebben. Deze strekken er enkel toe om op deze basis een vorm van internationale bescherming of een verblijfsmachtiging te kunnen verwerven. Uit de beschikbare landeninformatie (Landeninformatie, stuk 6, nrs. 15 en 19) blijkt voorts genoegzaam dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Zij schenken over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Verzoeker, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, toont dit wat hem betreft niet aan of maakt dit niet aannemelijk.

Ten slotte wijst de Raad er nog op dat de informatie van zijn facebook-pagina (verzoekschrift, stuk 3) geen objectieve bewijswaarde heeft. Deze gegevens kunnen onderhevig zijn aan manipulatie en er kan niet worden nagegaan van wie of waar deze berichten afkomstig zijn. Verzoeker maakt, gelet op het aperte opportunistische karakter van zijn activiteiten, aldus niet aannemelijk dat hij daardoor *in concreto* in de negatieve aandacht van zijn autoriteiten zou staan. Verder weerlegt hij de terechte vaststelling niet dat er *in casu* en gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn bekering en het klaarblijkelijk opportunistische karakter van zijn activiteiten in België en op sociale media, redelijkerwijze van hem mag worden verwacht hij voorafgaand aan een terugkeer de betreffende berichten op zijn sociale media verwijderd.

De door verzoeker neergelegde documenten werpen geen ander licht op de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Verzoeker gaat overigens niet in op de motivering van de bestreden beslissing hierover. Deze motivering is pertinent, vindt steun in het administratief dossier, en wordt door de Raad overgenomen.

Wat de steunbrieven of getuigenissen betreft, merkt de Raad op dat deze op het laatst mogelijk ogenblik van de procedure worden neergelegd, ter terechtzitting van 17 december 2021, terwijl niet wordt toegelicht waarom deze stukken die dateren van oktober of november 2021, niet eerder konden worden voorgelegd (aanvullende nota). Bovendien hebben deze brieven een uiterst gesolliciteerd karakter en bevatten zij geenszins elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming. Bovenal bevat de brief van M.B. van 17 oktober 2021 gegevens die niet overeenstemmen met verzoekers relaas. Zo blijkt M.B. tot 2010 in Iran te hebben gewoond, terwijl verzoeker aangaf dat hij deze persoon er pas in 2011-2012 heeft leren kennen. In de brief wordt aangegeven dat zij steeds contact hebben gehouden, zodat het niet ernstig is dat verzoeker meer dan twee jaar na zijn verzoek hiervan een stuk bijbrengt.

Betreffende de door verzoeker geciteerde informatie inzake de algemene situatie voor christenen en bekeerlingen in Iran, herhaalt de Raad dat verzoeker niet heeft aangetoond dat zijn christelijke activiteiten ingegeven zijn door een gefundeerde, oprechte religieuze overtuiging. Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk daadwerkelijk christen te zijn, niet louter geïnspireerd zijn door opportunisme, en zich bij een terugkeer naar Iran als christen te zullen gedragen. Evenmin maakt hij *in concreto* aannemelijk dat hij bij een terugkeer door de Iraanse autoriteiten als christen zal gepercipieerd worden. De verwijzing naar algemene informatie over de vervolging van christenen en bekeerlingen in Iran is *in casu* aldus niet dienstig, nu verzoeker in gebreke blijft zijn persoonlijke situatie aannemelijk te maken en deze aan de algemene informatie te verbinden.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Als motief voor uw verzoek om internationale bescherming vermeldt u dat u vreest vervolgd, gevangengezet of geëxecuteerd te worden ten gevolge van uw bekering tot het christendom (zie notities persoonlijk onderhoud H. K., A. d.d. 13/07/2020, hierna CGVS1, p.13). Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient vastgesteld te worden dat u niet de status van vluchteling noch de status van subsidiair beschermde kan toegekend worden, dit om onderstaande redenen.

U kan immers niet overtuigen omwille van een diepere overtuiging te zijn bekeerd tot het christendom en dit omwille van onderstaande redenen. Vooreerst dient opgemerkt dat van een verzoeker die beweert zich te hebben bekeerd, kan verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De verzoeker moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstreckende gevolgen heeft voor de verzoeker. Uw verklaringen over uw bekering zijn echter ontoereikend.

In de eerste plaats dient er gewezen te worden op de verbazende vaststelling dat u niet weet tot welke stroming binnen de protestantse kerk u bent gedoopt (zie notities persoonlijk onderhoud H. K., A. d.d. 04/03/2021, hierna CGVS2, p.12). Nochtans was u al vele maanden bezig met dit belangrijk keerpunt in uw leven en weet u dat wanneer men gedoopt wordt, men heilig is, vrij van zondes en niet meer bestraft zal worden (CGVS1 p.7,16). Bovendien staat er op de door u ingediende attesten dat u bent gedoopt in de Iraanse Kerk van Brussel die deel uitmaakt van de Vrije Evangelische Gemeenten (zie ingediende documenten nrs 4, 5 en 7). Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat u deze Iraanse Kerk al bezoekt sinds uw aankomst in België op 6 maart 2019, zijnde met andere woorden sinds meer dan twee jaar (CGVS1 p.14; zie ingediende documenten nrs 4 en 7). Rekening houdend met voorgaande mag het des te meer vreemd heten dat u niet eens weet tot welke stroming u zich liet dopen. Voorts kan er niet worden voorbijgegaan aan uw inconsistente verklaringen ten opzichte van de twee kerkattesten van de Iraanse Kerk van Brussel (zie ingediende documenten nrs 4 en 7). Uit uw verklaringen blijkt dat u sinds twee maanden na uw aankomst in België op 6 maart 2019 naar desbetreffende kerk gaat (CGVS1 p.14). In de

attesten staat evenwel dat u al sinds maart 2019 naar deze kerk ging. Verder is het opmerkelijk dat u aanvankelijk aangeeft maar twee keer per maand naar de Iraanse Kerk van Brussel te zijn gegaan omdat het te duur was voor u om de trein te betalen van en naar het opvangcentrum (CGVS1 p.14). Later beweert u dan weer dat u naar Brussel trok omdat er geen protestantse kerk in de buurt van het opvangcentrum zou zijn en dat als er wel één zou zijn ze er Frans spreken, wat u niet begrijpt (CGVS2 p.6). Uit de beschikbare informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat er wel degelijk verschillende protestantse kerkgemeenschappen nabij uw opvangcentrum zijn. Dat er enkel Frans zou worden gesproken in deze protestantse kerkgemeenschappen kan voor u als nieuwgeboren christen toch geen belet zijn om ook deze kerken te frequenteren of u althans erover te informeren (CGVS2 p.6). U zou ook iemand vanuit het opvangcentrum die het Frans beter beheerst hebben kunnen vragen om mee te gaan. U stond immers allerminst weigerachtig om met andere bewoners van het opvangcentrum over het christendom te praten (CGVS 1p.15). Van u als nieuwe christen in België die slechts twee keer per maand naar de kerk kon gaan omwille van financiële redenen, kan verwacht worden dat u zich, ondanks de mogelijke taalbarrière, minstens informeert over de nabije kerkgemeenschappen en deze bezoekt, hetgeen u dus niet heeft gedaan. Uit voorgaande blijkt dat uw doopsel en kerkgang in België niet getuigen van een oprechte geloofsbeleving, maar eerder zijn gestoeld op opportunistische redenen.

De periode van uw bekering tot het christendom in Iran roept evenzeer vragen op. Ten eerste is het opvallend dat u zonder ooit naar een (huis)kerk in Iran te zijn geweest en nadat uw geloof in het christendom net tanende was na het vertrek van W. naar de Verenigde Staten, besloot om twee weken na uw ontmoeting met de twee onbekenden Y. en M. zich te bekeren tot het christendom (CGVS1 p.5,10-11,17). De snelheid van uw bekering na uw ontmoeting met Y. en M. staat in contrast met uw verklaringen dat ze tot twee weken voordien voor u onbekenden waren en dat uw geloof na het vertrek van W. net was afgenomen (CGV1 p.5,10-11,17). Hierbij aansluitend is het ook opmerkelijk dat u net op de datum van uw bekering aan uw ouders, die diepgelovige en fanatieke moslims zijn, zou hebben verteld dat u zich tot het christendom bekeerde (CGVS2 p.7-8). De snelheid waarmee u deze ongetwijfeld zwaarwichtige boodschap aan uw eigen diepgelovige ouders brengt mag toch verbazend heten. Ofschoon u reeds vanaf jonge leeftijd de islam niet mee praktiseerde met de rest van uw familie, is het toch opvallend dat u op dezelfde dag van uw bekering uw ouders, waarmee u nota bene samenwoonde, zou informeren over die bekering (CGVS1 p.4; CGVS2 p.7-9). Er kan toch aangenomen worden dat u bij uw diepgelovige ouders de boodschap van uw bekering voorzichtig en over een langere periode trachtte aan te brengen zodat u ze geleidelijk aan kon laten wennen aan het idee. U stelt dat u als christen de Blijde Boodschap toch moet verkondigen en dat als je een lampje aansteekt, je die niet onder een tafel zal leggen, maar wel op een tafel om het licht overal te laten schijnen (CGVS2 p.8). Deze redenering kan echter niet overtuigen. Uit uw verklaringen blijkt dat de islam een significante rol speelde in uw familie, dat uw ouders u na het nieuws over uw bekering uit huis en zelfs het land wilden, en dat sindsdien jullie relatie en contacten erg verslechterd zijn (CGVS2 p.7-9). Dat u in dergelijke context niet de tijd nam om te reflecteren over de gevolgen van het nieuws van uw bekering, blijft dus zeer opmerkelijk. Tot slot is het vreemd dat u helemaal niet kan aangeven sinds wanneer uw zus en broer weten dat u zich bekeerde (CGVS2 p.7-8). Hetgeen voorafgaat plaatst opnieuw de nodige kanttekeningen bij de oprechtheid van uw beweerde nieuwe geloofspraktijk.

Gevraagd of u in België mensen probeert te overhalen om christen te worden antwoordt u dat u in het opvangcentrum al een paar mensen heeft kunnen overtuigen (CGVS1 p.15). U heeft voor hen gepredikt en ze meegenomen naar uw kerkgemeenschap (CGVS1 p.15). U bent er evenwel niet in geslaagd aannemelijk te maken hoe u anderen zover krijgt. U vervalt immers in algemeenheden en feitenkennis, zoals over dat het christendom een levenswijze is die vrede en liefde leert, dat als iemand zijn hart aan Jezus geeft die dat wel aanneemt, en dat wanneer Paulus het licht en de Heilige Geest zag, hij ook in het christendom geloofde (CGVS1 p.15). Op de vraag met welke concrete argumenten u mensen overtuigde om het christendom aan te hangen vertelt u over de wonderen van Jezus zoals de verrijzenis van Elias (Lazarus) en de genezing van de ongeneeslijke Maria Magdalena (CGVS1 p.15). Ook over hoe u anderen tracht te overtuigen van de Heilige Drievuldigheid bent u niet verhelderend. U vertelt dat u met anderen praat over het verschil tussen de islam en het christendom. U wijst erop dat binnen de islam men pas na de dood op zijn/haar daden zal worden beoordeeld, terwijl in het christendom iemands zonden reeds worden vergeven bij het aanvaarden van het geloof in Jezus (CGVS2 p.15). Tegen de niet-christenen zegt u tevens dat Jezus de enige profeet is die uit een maagdenmoeder geboren werd, en vervolgens over zijn mirakels (CGVS2 p.15). Aangezien de Heilige Drievuldigheid toch een concept is dat in de islam uitdrukkelijk wordt verworpen, stelt het CGVS u nogmaals de vraag hoe u niet-christenen tracht te overtuigen van die Heilige Drievuldigheid (CGVS2 p.15-16). U vertelt tegen de niet-christenen over de verrijzenis van Jezus, over zijn ten hemel varen, waarna de Heilige Geest op zijn volgelingen neerdaalde en die in verschillende talen met elkaar konden praten (CGVS2 p.16).

Uit uw opsomming aan citaten blijkt allerm minst een persoonlijke geleidelijke benadering die het aanzetten tot bekering vereist. Het mag duidelijk zijn dat u echter wederom louter feitenkennis aanhaalt, waardoor u niet aannemelijk maakt hoe u niet-christenen uit uw omgeving nu precies kan overtuigen van het christendom.

Uw verklaringen over hoe u overtuigd bent geraakt van het christendom en de Bijbel dienen ook tegen het licht te worden gehouden. Zo kan u niet verduidelijken hoe u overtuigd bent geraakt dat Jezus Christus wel degelijk de zoon is van god, hetgeen in de islam immers totaal wordt afgewezen (CGVS2 p.12). Inzake deze belangrijke vraag kan u louter stellen dat Jezus Christus een vader had in de hemel, alsook op aarde een vader Jozef en een moeder Maria, en dat gelovige christenen geloven wat in het boek staat (CGVS2 p.12). Uw hart ligt bij Jezus en uw hart aanvaardde dat, zo zegt u (CGVS2 p.12). Iemand die beslist om christen te worden kan het niet uitleggen, zijn hart trekt het aan en hij voelt zich aangetrokken (CGVS2 p.12). U gelooft in het heilig boek en wat erin staat (CGVS2 p.12). W. heeft u de Blijde Boodschap verkondigd en sindsdien gelooft u in het christendom, zo vervolledigt u uw betoog (CGVS2 p.12). Met zulke algemeenheden brengt u evenwel niets over uw persoonlijke bekeringsproces bij. Op de vraag of u meteen bij de eerste lezing van de mirakels van Jezus hiervan overtuigd raakte, vertelt u opmerkelijk genoeg dat u in uw hart voelde dat het klopte en er zodus snel van overtuigd raakte (CGVS2 p.13). Vervolgens wordt u gevraagd hoe u dan precies overtuigd bent geraakt van de mirakels van Jezus en wat maakte dat u daar geloof aan hechtte (CGVS2 p.13). U kan echter enkel verklaren dat u dit niet onder controle heeft, dat als u iets over Jezus hoort uw hart dat opneemt, en dat u snel verkocht raakt aan Jezus Christus (CGVS2 p.13). Uw these dat u direct verkocht raakte toen u de daden van Jezus vernam strookt overigens niet met uw verklaringen. Zo vertelt u dat u met W. de Bijbel bestudeerde en u van hem de Bijbel kreeg. Hoewel u eerst de Bijbel niet wilde aanvaarden, raakte u achteraf wel overtuigd tot W. verdween en uw geloof opnieuw tanende was (CGVS1 p.8-10). Dit beeld dat u zelf ophangt geeft helemaal geen blijk van een plotse totale aanvaarding van zodra u over Jezus leerde, maar een langzaam en moeilijk proces. Dat u uw beweegredenen om u uiteindelijk toch te bekeren niet kan toelichten maar dat u daartegen opnieuw vervalt in geleende zinssneden toont duidelijk aan dat u geen oprecht bekeringsproces meemaakte. Daarbij heeft u evenmin een verklaring voor een aan u voorgelezen passage uit de eerste brief van Paulus aan de Corinthiërs betreffende de rol van vrouwen tijdens samenkomsten (CGVS2 p.13). U kan enkel aanhalen dat er misschien op sommige plekken in de Bijbel aan vrouwen wordt afgeraden iets te doen of hen zelfs verboden wordt bepaalde zaken te doen, maar dat het christendom de godsdienst van liefde is en er in het christendom vrij veel over liefde te vinden is (CGVS2 p.13). Uw verklaringen zijn wederom niet verhelderend. U gaf nochtans aan dat de gelijkheid tussen man en vrouw in het christendom een zeer belangrijk thema is voor u en u de eerste brief van Paulus aan de Corinthiërs heeft gelezen (CGVS1 p.8-10; CGVS2 p.13). De vaststelling dat u geen verklaringen heeft gezocht bij voorgaande passage zet de door u beweerde bekering verder onder spanning.

Ook over het thema geweld in uw nieuwe geloof doet u bevreedende uitspraken. Volgens u wordt in de islam en de Koran geweld gepredikt, maar u vond dat maar niets (CGVS1 p.8; CGVS2 p.14). Wanneer u geconfronteerd wordt met het geweld dat in de Bijbel staat verklaart u dat, zelfs indien er geweld en agressie wordt gepromoot in het boek, dit geweld toegelaten is volgens de christenen omdat Jezus Christus het doet (CGVS2 p.14). Jezus is god en als hij iets zegt dan moeten we dat gewoon aanvaarden, zo beweert u (CGVS2 p.14). Gezien uw eerdere verklaringen en afkeer ten aanzien van de islam en de Koran omwille van het geweld dat erin voorkomt, mogen uw verklaringen toch zeer verbazen. U wordt dan ook gevraagd waarom dat geweld in de Bijbel voor u wel aanvaardbaar is, maar uw antwoord kan opnieuw geen opheldering brengen (CGVS2 p.14). U antwoordt namelijk dat Jezus door god werd verwekt, hij werd geboren uit een moeder die maagd was, hij unieke mirakels verrichtte zoals het genezen van mensen met lepra en Lazarus weer tot leven wekte (CGVS2 p.14). Jezus deed zaken die in geen andere godsdienst bestaan of door niemand anders werden gedaan, hij is oprecht, zo concludeert u (CGVS2 p.14). Uw redeneringen komen niet aannemelijk over. U aanvaardt immers nu zonder meer het geweld uit de Bijbel, terwijl het geweld uit de Koran u net van uw geloof deed afdrijven. Zoals eerder aangetoond kan van een bekeerling tevens verwacht worden dat hij toch enige kritische inhoudelijke reflectie aan de dag brengt. Dat u ter verantwoording van uw denkpiste enkel christelijke citaten kan opwerpen toont andermaal het gebrek aan persoonlijke beleving aan. Bovendien is het bijzonder merkwaardig dat u geen enkele gedragsregel of wet uit de Bijbel kan benoemen waar u het niet eens mee bent of waar u bedenkingen bij heeft (CGVS1 p.12). Voor een persoon die eerder zijn godsdienst de rug toekeerde en aldus aantoonde kritisch ingesteld te zijn is dit opmerkelijk.

Het gebrek aan een aannemelijk antwoord of verklaring op bovenstaande belangrijke vragen die uw transitie naar christen ongetwijfeld moeten hebben beheerst, wijst niet op een geloofwaardige bekering.

U verklaart de Bijbel reeds te hebben gekregen en te hebben bestudeerd in 1391 (Iraanse kalender, zijnde 21/03/2012-20/03/2013 Gregoriaanse kalender). U heeft in het Oude Testament gelezen maar dat schijnt geen diepe indruk op u te hebben nagelaten aangezien u er niet in slaagt ook maar één verhaal uit te vertellen (CGVS1 p.16; CGVS2 p.10). Dat u het Oude Testament niet begreep kan geen verschoningsgrond bieden (CGVS1 p.16; CGVS2 p.10). Van u als bekeerling kan toch verwacht worden dat u over deze periode van meer dan zeven jaar op zijn minst de volledige Bijbel heeft gelezen. De Bijbel vormt immers de hoeksteen en houvast van uw nieuwe geloof. Al deze vaststellingen doen opnieuw op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde kennismaking met en bekering tot het christendom.

Uw kennis, of eerder het gebrek daaraan, over het bekeringsverhaal van uw medebekeerlingen Y. en M. blijkt eveneens relatief. Zo weet u niet wanneer ze bekeerd zijn of hoe de bekering van M. verliep (CGVS1 p.17; CGVS2 p.17). U heeft ook geen idee welke problemen M. kende met zijn familie of vrienden omwille van zijn bekering, noch omwille van welke problemen of feiten M. Iran moest verlaten (CGVS2 p.16). In welke gevangenis Y. zit opgesloten weet u ook niet (CGVS2 p.17). Deze constatering is verbazend aangezien u aangaf net dankzij Y. en M. uw christelijke geloof weer te hebben gevonden na het vertrek van W., en waarna u zich ook uiteindelijk tot het christendom bekeerde (CGVS1 p.5,10-11,17). Bovendien verbleef M. meer dan een jaar in hetzelfde opvangcentrum als u (CGVS2 p.4). U verweert zich door te stellen dat u niet zo een goede vriend bent van M., u denkt dat hij het niet leuk vindt als u hem vragen stelt, M. al een tijdje weg is uit het opvangcentrum en u zich niet met zijn privéleven tracht te bemoeien (CGVS2 p.16). Deze verklaringen kunnen uw onwetendheid over desbetreffende prominente personen uit uw bekeringsrelaas echter niet verschonen. Men zou toch kunnen aannemen dat u zich zou informeren bij dergelijke personen die een gelijkaardig traject hebben doorlopen met gelijkaardige vragen en moeilijkheden tijdens hun zoektocht naar hun nieuwe religie. Uw uiterst beperkte kennis hierover doet het geloof in uw aangemeten bekeringsrelaas verder afnemen.

Wanneer er tijdens het persoonlijk onderhoud verder gepeild werd naar uw kennis van uw nieuwgevonden geloof, kon u evenmin overtuigen. Zo werd u op uw tweede persoonlijk onderhoud (d.d. 04/03/2021) gevraagd naar de eerstvolgende christelijke feestdag die u gaat vieren (CGVS2 p.11). U antwoordt dat u eerstvolgend Pinksteren zal vieren, maar wordt al snel gecorrigeerd door de Commissaris-Generaal dat Pasen toch nog eerst op het programma staat (CGVS2 p.11). De idee dat u Pasen, toch de allerbelangrijkste christelijke feestdag, niet als eerstvolgende feestdag kan benoemen is verwonderlijk. Geheel in lijn met deze vaststellingen bent u niet eens in staat om Pasen, Hemelvaartsdag of Witte Donderdag (correct) te oriënteren in de tijd of aan de hand van een kalender (CGVS1 p.18-20; CGVS2 p.17-18). Dit is vreemd daar bijvoorbeeld Witte Donderdag net de belangrijke Paasperiode op gang brengt en op deze donderdag voor Pasen de laatste avondmaaltijd wordt herdacht die Jezus met zijn twaalf discipelen hield. De volgende dag wordt op Goede Vrijdag de kruisiging van Jezus herdacht. Op Witte Donderdag vindt 's avonds in de protestantse kerken de instelling van het avondmaal plaats. De gelovigen eten op deze avond brood en drinken wijn. Door het avondmaal zullen de christenen Jezus en zijn dood blijven gedenken, zo leert de info die aan uw dossier werd toegevoegd. Waarom de periode rondom het tweede onderhoud (d.d. 04/03/2021) zo bijzonder is of welke rituelen christenen in deze (Paas)periode doen weet u ook niet (CGVS2 p.11). Wanneer de vastenperiode begint of hoe die eerste dag van de vastenperiode heet (i.e. Aswoensdag) is u eveneens onbekend (CGVS2 p.12). Dat u dergelijke verklaringen aflegt over belangrijke christelijke (feest)dagen die recent na uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS (d.d. 04/03/2021) plaatsvinden, is opnieuw tekenend.

Daarnaast weet u evenmin wie psalmen schreef, en meent u verkeerdelijk dat Maria Magdalena de zus is van de met Jezus bevriende Lazarus (CGVS1 p.10; CGVS2 p.14). Nochtans heeft u het evangelie volgens Johannes gelezen en zelfs bestempeld als uw favoriet (CGVS1 p.10; CGVS2 p.14). U kan verder niet aangeven waarom Jezus Christus ooit in Egypte was en wat de parabels van de verloren zoon en van de twee schuldenaars inhouden (CGVS1 p.19-20). Wat betreft de Openbaring van Johannes gaat u, ondanks dat u beweert dit boek en het Nieuwe Testament te hebben gelezen, wederom de mist in (CGVS2 p.10,14). Volgens u behandelt dit laatste boek van het Nieuwe Testament de visioenen aan de apostel Johannes, maar in realiteit is dit niet het geval (CGVS2 p.14-15). Reeds in de eerste lezingen werd aangenomen dat de auteur, die zichzelf dus Johannes noemt, niet de apostel Johannes is. Wie zich in dit boek precies aan wie openbaart is u ook niet duidelijk (CGVS2 p.15). Over de Twee Getuigen uit de Openbaring weet u niets, en over de Vier Ruiters uit dit boek kan u ook niets meer zeggen (CGVS2 p.15). Inzake de kleuren van de paarden van de Vier Ruiters of de symboliek daarachter bent u ten slotte eveneens niet in staat iets aan te leveren (CGVS2 p.15). Er mag van u toch meer verwacht worden aangezien in dit laatste boek van het Nieuwe Testament het Laatste Oordeel aan bod komt, hetgeen voor u als bekeerling toch belangrijk is (CGVS2 p.8).

Dat uw kennis hierover opnieuw relatief en eigenlijk zeer beperkt is blijkt eens te meer uit uw verklaringen dat u niet weet hoe niet-gelovigen, waaronder uw familieleden, door god zullen bestraft worden op de Dag des Oordeels (CGVS1 p.15-16). Het mag duidelijk zijn dat de geëtaleerde kennis over het christendom van u eerder oppervlakkig is daar ze toch opvallende hiaten kent. Dat u niet in staat bent om dit soort parate kennis vlot te etaleren, doet dan ook verder twifelen aan de oprechtheid van uw protestantse beleving. Uw nieuwe religie zou namelijk uw leven moeten beheersen, daar u omwille van deze bekering uw land diende te ontvluchten en beroep moest doen op de bescherming van een derde land.

Hierbij aansluitend kan er niet worden voorbijgegaan aan het feit dat u vanaf mei 2019 op uw Facebookprofiel plots begon met christelijke posts te zetten (CGVS2 p.19-20; zie administratief dossier). Dit lijkt niet toevallig want uw verzoek om internationale bescherming dateert van net voordien; op 14 maart 2019. Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat u nochtans al eerder in januari 2018 ditzelfde Facebookaccount had. Uw verklaring dat u in Iran geen Facebook had en dat account door een meneer in Turkije werd opgemaakt of zelfs een tijdje beheerd, kan vanzelfsprekend geen soelaas brengen (CGVS2 p.19-20). Uw eerste christelijke posts dateren immers van na uw aankomst en verzoek om internationale bescherming in België (CGVS2 p.20; zie administratief dossier). Hieruit kan geconcludeerd worden dat uw christelijke boodschappen op Facebook dan ook eerder op opportunistische motieven lijken gestoeld dan op een oprechte bekering(sdrang).

Het geheel van bovenstaande noopt er toe te besluiten dat u uw bekering tot het protestantisme niet aannemelijk heeft gemaakt. Het eerder omschreven gebrek aan kennis van uw nieuwe geloof en twijfelachtige oprechtheid van uw bekering, vallen geenszins te rijmen met wat er in de geest van uw verklaringen verwacht mag worden. Voorgaande doet het geloof in uw bekering dan ook afbrokkelen en zet de kern van uw verzoek om internationale bescherming op de helling. Aangezien er aan uw bekering geen waarde kan worden gehecht wordt het geloof in de vervolgingsfeiten die u omwille van de voorgehouden bekering in Iran zou hebben gekend eveneens volledig ondermijnd.

Ten overvloede kunnen nog enkele onaannemelijkheden in uw vluchtverhaal aangekaart worden. Waar u tijdens uw eerste onderhoud sprak over de arrestatie van W., ontkende u op uw tweede onderhoud ten stelligste dat W. werd gearresteerd (CGVS1 p.10; CGVS2 p.17). Nadat u de kopie van de notities van het eerste onderhoud werden overgemaakt heeft het CGVS ook geen verdere aanpassingen van u hierover ontvangen, noch had u aan het begin van uw tweede onderhoud opmerkingen over deze passage, waardoor voorgaande opvallende discrepantie overeind blijft en de geloofwaardigheid van uw relaas dermate aantast. Ondanks dat u nog contact had met uw ouders heeft u geen idee wat er verder nog gebeurd is na uw definitief vertrek (CGVS1 p.4-5,12; CGVS2 p.7). Het CGVS kan niet inzien hoe, ondanks uw slechter geworden relatie met uw ouders, u helemaal in het ongewisse bent over het verdere verloop van uw vervolgingsrelaas nadat u uw land verliet. De vaststelling dat u, eenmaal in veiligheid in België, sinds meer dan twee jaar niet meer informatie heeft kunnen bekomen, zij het via het thuisfront of via derden, is niet aannemelijk. Actuele informatie is immers van primordiaal belang om de door u geschetste vrees in te schatten. Het gedrag van de autoriteiten tijdens de inval bij uw ouders doet het geloof in uw relaas verder indeuken. De autoriteiten gingen naar uw thuisadres om u te vinden en omdat u zich had bekeerd, hetgeen ze duidelijk aan uw ouders lieten weten tijdens de inval (CGVS1 p.6,11). Toen u onderweg naar huis was waarschuwden de buurtjongeren u zelfs voor de huiszoeking die bij u thuis gaande was, waardoor u het op een lopen kon zetten (CGVS1 p.6). Deze gang van zaken is niet aannemelijk. Zoals u het beschrijft hebben de autoriteiten zeer onprofessioneel opgetreden aangezien ze u als het ware de kans gaven om hen een stap voor te zijn. Door de huiszoeking uit te voeren zonder zich er eerst van te vergewissen dat u zeker thuis zou zijn, riskeerden ze hun doel, zijnde u te vatten, niet te bereiken. Hetzelfde dient gezegd van uw verklaring dat de agenten tegen uw ouders zouden hebben gezegd dat ze u zochten omdat u zich had bekeerd en ze u wilden arresteren (CGVS1 p.6,11). De kans dat u zich hierna bij de autoriteiten zou aandienen of ze u ergens nog zouden kunnen vinden, wat ze toch nastreefden, is daarmee duidelijk gehypothetheerd. Kortom het valt niet voor te stellen dat de Iraanse autoriteiten zulk een onprofessioneel en inconsistent gedrag zouden vertonen dat zodus in strijd is met hun doel: u vinden en aanhouden. Tot slot blijkt dat, voor wat betreft de vervolgingsfeiten in Iran, u zich beroept op geheel blote beweringen die u aldus niet heeft aangetoond. De inval van de autoriteiten, dat u door hen gezocht zou worden en dat er anderen zoals Y. werden gearresteerd en veroordeeld, heeft u zodus niet aangetoond.

Betreffende uw Facebookprofiel, waar u christelijke boodschappen op post, kan voorts worden opgemerkt dat er van u, gezien het opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw bekering tot het christendom, verwacht kan worden dat u deze boodschappen wist alvorens terug te keren naar Iran.

Gevraagd of u aanwijzingen heeft dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten op sociale media, stelt u daar niets over te weten (CGVS2 p.18). Daarenboven kan er niet worden voorbijgegaan aan het feit dat u op uw openbaar Facebookprofiel onder uw eigen naam christelijke posts zet (CGVS2 p.18,20). Er kan immers niet begrepen worden waarom u met uw christelijke posts begon indien u in het vizier van de Iraanse autoriteiten was gelopen. De kans dat u naar Iran zou terugkeren bestaat nog steeds aangezien u tot op heden geen beschermingsstatus geniet en u op deze manier uw achtergebleven familie en/of vrienden in Iran in een lastig parket kan brengen. U beweert zelf trouwens dat als je iets op Facebook zet je binnen vijf minuten dood bent (CGVS2 p.20). Uw gedrag in deze is totaal inconsistent met uw vrees, hetgeen het geloof in uw relaas ondergraaft, en getuigt derhalve van het opportunistische karakter van uw activiteiten op uw Facebookprofiel. Zoals hierboven aangetoond bent u om opportunistische redenen christelijke berichten beginnen posten waardoor van u redelijkerwijze verwacht kan worden dat u uw berichten wist. Bovenstaande inconsistenties verhinderen dat er geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat de Iraanse overheid van uw activiteiten op Facebook op de hoogte is. Uit uw religieus geladen Facebookprofiel kan dan ook niet zonder meer een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade afgeleid worden. In dit verband kan nog toegevoegd worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, zoals hierboven reeds werd vastgesteld, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Gegeven het feit dat u uw bekering tot het christendom en de hieraan gekoppelde vervolging door de Iraanse autoriteiten niet aannemelijk heeft gemaakt en u de oprechtheid van de bekering in België tevens niet aannemelijk heeft gemaakt, kan bijgevolg bezwaarlijk gesteld worden dat u, in die mate in de kijker zou hebben gelopen dat u hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of op ernstige schade. De informatie waarop het Commissariaatgeneraal zich baseert, is toegevoegd aan uw administratief dossier.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan niet het minste geloof gehecht worden aan uw beweerde bekering, de daaraan gekoppelde problemen en de noodzaak om uw land van herkomst te ontvluchten. Gezien het ongeloofwaardige karakter van uw bekering en uw huiskerkgang in Iran en het opportunistisch karakter van de voorgehouden beleving van uw nieuwe geloof in België kan er evenmin aangenomen worden dat u louter omwille van uw deelname aan vieringen binnen de kerk en haar rituelen of door uw christelijk geïnspireerde berichten op Facebook als christen beschouwd zult worden. U heeft derhalve niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren noch dat u er als dusdanig gepercipieerd zal worden."

"U heeft bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen met de door u neergelegde documenten. Uw melikaart (identiteitskaart), uw shenasnameh (geboorteboekje) en uw legerkaart vormen een bewijs van nationaliteit, identiteit en uw legerdienst, hetgeen niet ter discussie staat. De twee attesten van de Iraanse Kerk te Brussel (d.d. 18/06/2019 en 15/02/2021), uw doopcertificaat (d.d. 30/08/2020), en twee afdrucken van online sessies van de kerk hebben allen betrekking op uw religieuze activiteiten in België maar kunnen geenszins de oprechtheid van uw motivatie om aan het kerkelijk leven deel te nemen staven. Hierbij dient bijkomend te worden opgemerkt dat, om bewijskrachtig te zijn, documenten moeten kaderen in een geloofwaardig relaas, quod non in casu."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Iran een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP